

Politiek en Staatsinrichting:

Algemeen

Centrale regering

Duitsland is een federale staat, bestaande uit zestien deelstaten. Hoewel al deze deelstaten een eigen regering hebben met verregaande competenties op veel gebieden, is een centrale overheid verantwoordelijk voor bijvoorbeeld belastingen, defensie, spoorwegen en buitenlandse politiek. Omdat de centrale overheid de regionale overheden overkoepelt, zijn de Länder wel gebonden aan de wetten die de centrale regering opstelt.

De bondspresident is het staatshoofd van de Bondsrepubliek Duitsland. In Nederland vertolkt de koning of koningin deze rol. Net als het Nederlandse staatshoofd is de bondspresident voornamelijk de ceremoniële leider van het land en vertegenwoordigt hij Duitsland over de grenzen. De bondspresident heeft nauwelijks politieke macht. De hoogste politieke macht in Duitsland is in handen van de Bondsregering, geleid door de bondskanselier. In die zin kan de kanselier als politiek leider worden beschouwd. De Bondsdag is de volksvertegenwoordiging, vergelijkbaar met de Nederlandse Tweede Kamer. De Bondsraad is de vertegenwoordiging van de deelstaten.

Sinds 1999 zijn de belangrijkste politieke organen van de centrale overheid in Berlijn gesitueerd. Voorheen kwam de Bondsdag nog bijeen in de voormalige hoofdstad van West-Duitsland, Bonn. Het meest vooraanstaande juridische lichaam, het Bundesverfassungsgericht, bevindt zich in Karlsruhe, terwijl de centrale bank van Duitsland, de Deutsche Bundesbank, sinds jaar en dag in Frankfurt staat.

In Duitsland zijn de drie machten bij de centrale regering als volgt verdeeld:

- wetgevend: de Bondsdag en de Bondsraad
- uitvoerend: de Bondsregering en bondskanselier
- rechtsprekend: het Bundesverfassungsgericht en de rechterlijke macht in het algemeen

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/naslagwerk/170/algemeen>